

λείας ἐπὶ τῶν ὑπογείων μεσοτοίχων, ἔνθισ οὐδὲν μέρος ἔμενε κενόν· καὶ ὅτε συνετελέσθη τὸ πάν, ὅτε ἀπετέθη ὁ νεκρὸς ἐν τῷ ἐπί γρανίτου σαρκοφάγῳ, ἔκλειον τὴν εἰσόδον καὶ κατέλειπον αὐτὸν μόνον κτήτορα τῶν θυσυμασίων ἐκείνων, τὰ όποια ἡσαν αὐτῷ μόνῳ προωρισμένα.

Εἰσερχόμενός τις εἰς τὰ ἔνδον τάφου βασιλικού εὑρίσκει καθόλου πρακτές, ἀλλοτε μὲν εὔκολον, ἀλλοτε δύσκολον καὶ ἀλλοτε ἀπότομον. Τὸ ὄνομα τοῦ Φαραὼ ἐίναι γεγραμμένον παρὰ τῇ εἰσόδῳ. Ἐκατέρωθεν τῶν κεκλιμένων προδρόμων ἀπειροὶ ιερογλυφικαὶ ἐπιγραφαὶ σταλίσσονται: ἐπὶ τῶν τοίχων δεξιόθεν οἱ στίχοι βαίνουσι κατὰ μίαν διεύθυνσιν, ἀριστερόθεν ἀντιθέτως· ἡ ἀναγύνωσις λοιπὸν τῶν ἐπιγραφῶν τούτων, ὡν ἡ ἔκτασις παρίστησι τόμους, δύνατὸν νὰ γείνῃ διὰ τῆς καταβάσεως εἰς τὴν ἐπιτάφιον οἰκησιν καὶ τῆς ἀναβάσεως ἐκ τῶν ἔνδον πρὸς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Οἱ τόμοι οὗτοι ἔξι ιερογλύφων δὲν ἀναγιγνώσκονται ἕτι εὐκόλως ἀλλὰ φαίνονται ὅτι εἴνε προσευχὴ ὅμοιαι πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν ἐπιταφίων παπύρων καὶ ἐπὶ τῶν θηκῶν τῶν μουμάων ἀναγιγνωσκομένας. Εἶναι μακρὰ ἀκολουθία τῶν ἀποθανόντων ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, δι' ὃν ἐλατομήθη ὁ τάφος. Τῷ προγροῦντι αἱ εἰκονικαὶ παραστάσεις φαίνονται ἐν ταῖς ιερογλυφικαῖς ἐπιγραφαῖς. Ως ἐν τοῖς ἐπιταφίοις παπύροις, ἀλλὰ πάντοτε ἐν βαθμῷ σπουδαιοτάτῳ, εἴναι ἡ ἴστορία τῆς ψυχῆς μετὰ τὸν θάνατον, ἡ εἰκὼν τῶν δοκιμασιῶν, ἃς ὄφειλεν νὰ ὑποστῇ, κρίσεις ἐκφερόμεναι περὶ αὐτῆς ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ ὑπὸ πληθύος πνευμάτων ἐχόντων τὴν κεφαλὴν ἀνθρώπου, τετραπόδου, πτηνοῦ καὶ ἑρπετοῦ. Λίψυχαι αἵτινες ὑποβάλλονται εἰς τὴν μακρὰν καὶ τρομερὰν ταύτην οἰράν πορείαν, διέρχονται διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ ὑδάτος, ἴστανται εἰς τόπους ἡσυχίους ἐν μέσῳ δένδρων καὶ θερισμῶν, ἐπειτα ἔξακολουθοῦσι τὴν πορείαν αὐτὸν διὰ τῶν βασάνων.

Ἐκαστον τῶν ἀλλεπαλλήλων ὑπογείων δωματίων, εἴναι ἀξίοιν ἰδίας σπουδῆς. Δυνάμεθ νὰ περιορισθῶμεν μόνον ἐν τῷ τελευταίῳ ἐκείνῳ, ἐν φόρτῳ ὁ σαρκοφάγος τοῦ μονάρχου καὶ ἐν φόρτῳ ἀνευρίσκει τις αὐτὸν ὡς τὸ πολὺ καὶ γῦν. Ἐν αὐτῷ ἀναπτύσσονται πᾶσαι αἱ μεγαλοπρέπειαι τοῦ θανάτου καὶ πᾶσαι τῆς μελλούσης ζωῆς αἱ λαμπηδόνες. Αἱ ὄροφαὶ σπινθηροθιλούσιν ἐν τῆς λάρψεως τῶν ἀστέρων, ἐν οἷς ἀντανακλῷ ὁ ἥλιος τοῦ ἀλλού κόσμου, εἰκὼν τοῦ Φαραὼ, ὅστις ἀφικόμενος εἰς τὴν διαμονὴν τοῦ φωτὸς, περιοδεύει διὰ τῶν ἀστρων ἐν τῇ θείᾳ λέμβῳ ἐν οὐρανοῖς.

N.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐνοδόχος φιλάργυρος ζητῶν ν' ἀρπάξῃ ὅτι δήποτε ἀπὸ φοιτητὴν πωλήσαντα ἔνεκα ἀναγκῶν τὸ λεξικὸν τοῦ Βυζαντίου, ἡρώτησεν αὐτὸν «Ἄντιον νὰ πωλήσῃ τίποτε ἐνδύματα καλοκαιρινά.» — «Ἐργομει καὶ τὰ πέρινω, εἰπε εἰς τὸν φοιτητήν.

— Μάλιστα, ἀλλὰ γιὰ σένα, κύρι Πέτρο, θὰ είναι πολὺ μακρυά.

— Δὲν πειράζει, παιδί μου, δὲν πειράζει, φθάνει νὰ θέλησε νὰ τὰ πωλήσῃ. Καὶ δὲν τὰ κόθω λιγάκι;

Καὶ θεὶς τὸν πίλον του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡ κολούθησε τὸν φοιτητὴν, διευθυνόμενον, ὡς ἔλεγε «στὸ σπῆτι». Ο φοιτητὴς λοιπὸν πρόσθεν, ὡς δὲ ξενοδόχος ὅπισθεν διῆλθον τὴν ὁδὸν Ερμοῦ ἀπασαν, τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, τὸ Κολωνάκιον, τὴν μονήν τῶν Ασωμάτων, τοὺς Ἀμπελοκήπους . . .

— Μὰ ποῦ κάθεσαι, βρε ἀδερφὲ, ἐπὶ τέλους; ἔρωτῷ ὁ ξενοδόχος ἀσθμαίνων καὶ κατάρρυτος ὑπὸ ίδρωτος.

— Μὰ στὸ εἶπα, κύρι Πέτρο, πῶς γιὰ σένα θὰ είναι πολὺ μακρυά. Κάθομαι στὸ Μαρκόπουλο καὶ πηγαίνω στὸ σπῆτι γιὰ τὴς παύσεις . . .

* *

Ο Αγαθόπουλος, γευματίζων προχθες παρὰ τῷ κ. N*, ἔλεγεν εἰς ἐπήκοον τῶν συνδαιτυμόνων :

— Τί καλὰ ποὺ δὲν μ' ἀρέσουν τὰ χόρτα! Γιατὶ ἀλλοιδὼς θὰ τὰ ἔτρωγα, ἐνῷ δὲν μπορῶ νὰ τὰ ὑποφέρω!

* *

Ο διάσημος Σουΐφτ, ὄμιλῶν ἡμέραν τινὰ ἐνώπιον πολυπληθοῦς καὶ λαμπρᾶς ὄμηγύρεως, εἶπε μεταξὺ ἀλλων: «Πάρχουσι τριῶν εἰδῶν ἀλαζονίκι· ἡ ἀλαζονίκη τοῦ γένους, ἡ ἀλαζονίκη τοῦ πλούτου, ἡ ἀλαζονίκη τοῦ πνεύματος. Ήπει τὴς τελευταίας αὐτῆς δὲν σᾶς κάμνω λόγον, διότι κανεὶς ἀπὸ σᾶς βέβαια δὲν ἔχει τοιούτον ἐλάττωμα!»

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Μεγάλη παρογγορία είναι τὸ νὰ αἰσθανώμεθα ὅτι οὐδεὶς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ τὴν τιμὴν, καὶ ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπολέσωμεν αὐτὴν ἡ μόνον δι' ἀτίμου πράξεως. Τούτου ἔνεκα είναι ὅλως παράδογον τὸ λέγειν «Ο τάδε μὲ ητίμασεν», ἐνῷ διὰ τῆς κακῆς του πράξεως οὐδὲν ἀλλο κατώρθωσεν, η νὰ ἀτιμάσῃ ἔχει τόν.

Τῶν ἀνδρῶν ἡ τιμὴ αὐξάνει εἰς τὸ φῶς τοῦ ήλιου, ἡ τῶν γυναικῶν ἀνθεῖ ἐν τῇ σκιᾷ.

Τὸ εὔκολωτερον πρᾶγμα γίνεται δύσκολον, ὅταν ἐπιχειρῇ τις αὐτὸν μὲ δυσκρέσκειάν του.